

rülhet sor, amely tartalmazza az előnyöket és hátrányokat, végezetül az ezzel kapcsolatos költségeket. Sok minden szól amellet, hogy az európai erdőegyezményt az Egyesült Államok rendszerébe integrálják. Egyrészt, mert a különböző nemzetközi szervezetekkel – mint a FAO vagy az Egyesült Államok erdőfóruma (UNFF) – való együttműködés fejlesztése határozottan megfogalmazott cél. Mindennek megvalósításához fennáll az az igény is, hogy a regionális európai erdőegyezmény példaként és ösztönzőként szolgáljon egy jövőbeni globális erdőegyezményhez is. Az eddigi Európán kívüli reakciók is ezt látszanak bizonyítani. A szak-

mai kapcsolódás az Egyesült Államokhoz támogathatná ezt a célt is.

A német szövetségi Mezőgazdasági Minisztérium sikeres koordinációja a második tárgyalássorozaton jó kiindulópontot teremtett arra, hogy a jövőbeni titkárság székhelyéért Bonn sikeresen pályázzon majd. Németország 2013-ban, a „Carlowitz évben” méltó módon tehetné le a tartamos erdőgazdálkodás első nemzetközi titkárságának alapkövét.

Fordította: **Cserhalmi Ágnes**

Osztrák Intézet Budapest

(Forrás: PROWALD – D.V.F.)

KOZÁK LAJOS (szerk.): Természetvédelmi élőhelykezelés

Mezőgazda Kiadó, Budapest (2012).

A Mezőgazda Kiadó az utóbbi években több természetvédelemmel kapcsolatos könyvet jelentetett meg, így a Természetvédelmi állattan, a Természetvédelmi növénytan után most a Természetvédelmi élőhelykezelést tarthatjuk a kezünkben. Fontos hangsúlyozni, hogy ebben a 30 szerző által írott könyvben elsősorban nem gazdálkodási, hanem kezelési ismeretekről van szó, amely fogalmak között még napjainkban sem tesznek mindig megfelelő különbséget. A könyv a négy nagy élőhelycsoport, a vizes élőhelyek, gyepek, erdők és egyéb (főleg kultúr- és félkultúr-) élőhelyek kezelési ismeretanyagát szedi csokorba. Az erdészetet nyilvánvalóan az erdei élőhelyek kezeléséről írtak érdeklik, amely fejezetnek Bartha Dénes, a Nyugat-magyarországi Egyetem oktatója a szerzője. Ebben a fejezetben a magyarországi erdőterületek és erdőhasználatok általános bemutatásán túl az erdők természetvédelmi megítélésének szempontjait, hazánk erdeinek állapotát, a természetes erdő főbb jellemzőit, megújulásának folyamatát, az erdőciklusokat, az erdőtermészetesség növelésének lehetőségeit, az erdőfenntartás módozatait, a Pro Silva Hungaria tevékenységének bemutatását olvashatjuk. Kiegészítésként – Szendrei László tollából – a vadgazdálkodási célú erdei élőhelyfejlesztés természetvédelmi vonatkozásairól is képet kapunk. E nagy fejezetekhez négy esettanulmány csatlakozik, szerzői között – Korda Márton egyetemi oktatón kívül – erdészeti vagy természetvédelmi gyakorlati szakembereket is találunk Mizik András, Puskás Lajos, Verő György, Kézdy Pál személyében.

A könyv utolsó nagy fejezetére szeretnénk még a figyelmet felhívni, amely a tájökölógiai szemlélet érvényesülésének szükségességét taglalja a természetvédelmi célú élőhely-

kezelésekben. Szembesülnünk kell azzal a ténnyel, hogy az ökológiai folyamatok nemcsak helyrajzi szám, erdőrésztlet léptékben mennek végbe, hanem tájléptékben is. Ez utóbbi folyamatokról az utóbbi két évtizedben egyre jobban bővülnek az ismereteink, s gyakorlati téren sem lehet tőlük eltekinteni. Erdészeti vonatkozásban a 2006-ban felállított erdészeti tájak kialakítása már ökológiai alapokon nyugszik, s megteremtené a lehetőséget a tájszintű tervezéshez is. Ezzel azonban még adós az erdész szakma, mint ahogy a gyepek és vizes élőhelyek vonatkozásban sem történt lényeges előrelépés ezen a téren.

E sokak érdeklődését, ugyanakkor mások kételkedését kiváltó témakörben még nem jelent meg tankönyv. Sajnálatos, hogy a Pro Silva Hungaria „A folyamatos erdőborítás fenntartása mellett erdőgazdálkodás alapjai” c. tankönyve sem juthatott még el az egyre gyarapodó érdeklődő szakközönséghez. E két tankönyvnek jelentős szerepe lehet a közeljövőben, ugyanis a védett természeti területek erdeiben természetvédelmi erdőkezelést kell(ene) folytatni, s az egyre bővülő ismeretanyagot erdésznek és nem erdésznek belőlük könnyebben lehet elsajátítani.

Dr. Markovics Tibor

Az Erdészeti Lapok 2012. decemberi számának mérlegbeszámoló mellékletében a Mecsekerdő Zrt. és a HM Verga Zrt. logója hibásan jelent meg.

A társaságok logói a következők:

Az érintettektől elnézést kérünk.